

פָּתַח ה' בְּחַסְדּוֹ יָדָא מִלָּא וְסִימְנִיָּהוּן כִּתְּבָא אֶת־יָדָא לְאַחֵיד כִּי כִתְבָא הִפְתָּח אֶת־יָדָא לֹא פִתּוּחַ כִּפְתּוּחַן שְׁעֵי אֲרִיזָא בִּרְאָה מִלָּא לְעִנְיָן ה' חֵס מִלָּא וְסִימְנִיָּהוּן לְאַחֵיד לְאֵד לְעִנְיָן וְדִין עֲשֵׂן בְּעֵדָא וְעִנְיָן חֵיו עֲשֵׂן אֶל הַשְׁכָּח לְכִיכָא יִיעָה וְסִימְנִיָּהוּן

לֹדֹה וְהַעֲבַטְתָּ גִּוִּים
רַבִּים וְאַתָּה לֹא
תַעֲבֹט וּמִשְׁחָרְתָּ
בַּגִּוִּים רַבִּיּוֹת וּבְךָ
לֹא יִמְשְׁלוּ
כִּי יִהְיֶה כֹכָב
אֶבְיִז מֵאַחֵר אֶחָד
בְּאֶחָד שְׁעָרֶיךָ
בְּאַרְצֶךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה
אֶחָד נָתַן לְךָ
לֹא תִאֲמִיז אֶת
לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ
מֵעַתָּה יָדְךָ מֵאַחֶיךָ
הָאֶבְיִז כִּי מֵעַתָּה
תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ
וְהַעֲבַטְתָּ תַעֲבִיטֶנּוּ
דִּי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר
יִחָסֵר לוֹ הַשְּׁמִיר
לֹדֹה פֶּן יִהְיֶה רַבָּה
עִם לְבָבְךָ כִּי יַעֲלֶה
לֵאמֹר קִרְבָּה שִׁי
שְׁנַת הַשְּׁבַע שְׁנַת
הַשְּׁמִיטָה וְרַעֲיוֹ
עֵינֶךָ בְּאַחֶיךָ הֵא
הָאֶבְיִז וְלֹא תִתֵּן

לו וקרא עליך
אל יהוה והיה כן
חטא ונתון תתן
לו ולא ירע לבבך
בתוך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך
יהוה אלהיך בכל
מעשיו ובכל
מסלת דרך ובי ז'
לא יחדל אביון
מיקרב הארץ על
כן אנכי מעורר
לכם את הים ואת
הנהרות ואת כל
הענין ולאכילם
בארצם
כי ימכרו לה אח
אחיד העברי או
העבריה ועבדך
שש שנים ובשנה
השביעה תשלחנו
חפשי מעמר ובי
תשלחנו חפשי
מעמר לא תשלחו
ריקם והעניק תע

תעניק לו ממצאנך
ומצאנך ומיחבבך
אשר ברבך יהוה
אלהיך תתן לו
וזכרת כי עבד חי
היית בארץ מצרים
ויפדך יהוה אלהיך
על כן אנכי מצוה
את הדבר הזה היום
והיה כי יאמר אד
אלהיך לא אצו
מעמד כי אחבב
את הצרע ונתת
באני ובדלת ויהי
לך עבד עולם וא
ואת לאמיתך תע
תעשה כן ו
יקשה בעצור בש
בשחרך אתו חפשי
מעמד כי משנה
שבר שכיר ועבד
שש שנים ובדבר
יהוה אלהיך בכל

ורעה עינך באחוד האכיון. ורעה לא המיינת כך סיימיר. ורעה לך מיכל זאת גם זה הכל ורעה רבה. ונשבע להם ונהיה טובים. ורעה בלככם
הליון בישיון. והקיימתי עליהם רעה ורעה אתכם ורעה הכרמל והכשיו. יעצור ורעה בעת יייו. הליון ה כתרמיון טכיון. טעון ה טל ויסימו
נתון התן לוי וילא. ויארמו ונתון נתן. ויירד יפתח בדר ליייו. וכל כתובי דכל טל. ומויקבך כ ומוצבך ומויקבך. יג הסבת העצמה לך.

ולא ידע דא פניו ולא אביהם לעלות ותפירו ולא תחמוך כיה רעק ולא תביא תועבה אל ולא ידע דא פניו ולא ידע דא פניו ולא ידע דא פניו

אשר תעשה

כל
הבכור אשר יולד
בבקר ובצאן
הזכר תקדיש ליהוה
אלהיו לא תעבר
בבכר שורד ולא
תגז בכור צאן
לפני יהוה אלהיו
תאכלני טעם בש
בשנה במקום אשר
יבחר יהוה אתו
וביתר ובי יהוה בו
מיום פסח או עז
כל מיום רע לא ת
תזבחני ליהוה א
אלהיו בשעריך
תאכלני הטמא
והטהור יחדו בעני
ובאיל ורק את רמז
לא תאכל על האר
הארץ תשפכני ה
במים
שמור את חרש
האביב ועשית פסח

ליהוה אלהיו כי
בחרש האביב ה
הוציאך יהוה א
אלהיו ממצרים
לילה וזבחתי פסח
ליהוה אלהיו צאן
ובקר במקום אשר
יבחר יהוה לשכון
שמי שם ולא תאכל
עליו חמץ שבועת
ימים תאכל עליו
מצות לחם עני כי
במפוזי צאת מא
מארץ מצרים ה
למען תזכר את
יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי ה
חיך ולא תאכל
לך שאר בכר גבול
שבועת ימים ולא
יליז מז הבשר א
אשר תזבח בערב
ביום הראשון לבו
לבקר ולא תזכר
לזבח את הפסח

באחד שעריך
אשר יהוה אלהיו
נתן לך כי אם אל
המקום אשר יבחר
יהוה אלהיו לשכון
שמי שם תזבח את
הפסח בערב בבוא
השמש מועד צו
צאתך ממצרים
ובשלה ואכלת
במקום אשר יבחר
יהוה אלהיו בו
ופנית בבקר והלכת
לאחור ושטת
ימים תאכל מצות
וביום השביעי עז
עצרת ליהוה אל
אלהיו לא תעשה
מלאכה
שבועת שבועת
תספר לך מחר
חרמט בקמח
תחל לספר שבועת
שבועות ועשית
תג שבועות ליהוה

ולא ידע דא פניו ולא אביהם לעלות ותפירו ולא תחמוך כיה רעק ולא תביא תועבה אל ולא ידע דא פניו ולא ידע דא פניו ולא ידע דא פניו